

מקח, ובטל שם ירושה מהממון, ואם חזרו ונשתתפו, אין להחשיבם אלא כשאר שותפים. ולכן ממעשר בהמה הם פטורים כדין שותפים שפטורים ממעשר בהמה. ובקלבון הם חייבים כי דינם כנותנים מעשר שני מממון שלהם ולא כמי שאביהם נותן בעבורם.

ולדעת רבי יוחנן – גם באופן הראשון, כלומר שחלקו את הירושה באופן שחלקו כל מין ומין לכל היורשים, אין לומר, שכל אחד נטל את חלקו המגיעו, כי אין בריה, כלומר כשנטל כל אחד את חלקו הראוי לו, אין לומר שנתברר שזהו החלק שירש מאביו, והרי הוא אצלו בתורת ירושה, אלא נחשב כל אחד מוכר לחבירו מחלקו תמורת מה שמקבל מאחיו, ולא בא ממון כל אחד לידו בתורת ירושה אלא בתורת מקח, ובטל שם ירושה מהממון, ואם חזרו ונשתתפו, אין להחשיבם אלא כשאר שותפים. ולכן ממעשר בהמה הם פטורים, כדין שותפים שפטורים ממעשר בהמה. ובקלבון הם חייבים, כי דינם כנותנים מעשר שני מממון שלהם, ולא כמי שאביהם נותן בעבורם.

דף ה

חלקו רק נכסים או רק בהמה

נתבאר שנכסים שלא חלקו אותם היורשים כלל, נחשבים תפוסת הבית, [פטורים מקלבון, וחייבים במעשר בהמה]. ונכסים שחלקו, [י"א דווקא לפי שו"י. וי"א בכל אופן], וחזרו ונשתתפו, נחשבים כשותפות, [חייבים בקלבון, ופטורים ממעשר בהמה].

והנה, כשמחצה מהירושה היו בהמות, ומחצה מהירושה שאר נכסים, דינם כל אחד לעצמו.

ולכן אם חלקו רק את הבהמות [וחזרו ונשתתפו], ולא [חלקו כלל] שאר נכסים. בבהמות דינם כשותפים, ופטורים ממעשר בהמה. ובשאר נכסים דינם כיורשים, ופטורים מקלבון.

ואם חלקו רק את שאר הנכסים [וחזרו ונשתתפו], ולא [חלקו כלל] את הבהמות. בשאר נכסים דינם כשותפים, וחייבים בקלבון. ובבהמות דינם כיורשים, וחייבים במעשר בהמה.

יוצא מכלל זה, כשהיו הבהמות עיקר הנכסים, שאז אפילו אם חלקו שאר נכסים [וחזרו ונשתתפו], ולא [חלקו כלל] את הבהמות, מאחר שהבהמות עיקר הנכסים, הרי